רגב א מיי' פ"א מהלי מאכלות אסורות הלכה י ועיין בהשגות ובמ"מ סמג עשין סב ובמ"מ טוש"ע י"ד סימן פ סעיף א:

יו. דגג ב מיי׳ שם הלכה יב ועיין בהשגות ובמ"מ טוש"ע שם סעיף ד:

שימה מקובצת

משכא ארכו): ב] פירש בקונטרס דסלקא דעתיז: גו לא סגי משום עיזא דכרכין ובחדורות וכרוכות נמי לא סגי דשל שור ומי כרוכה פי׳ חדין בראשיהן: 7] קאי אלא אחדורות ולמ״ד עז כרכין חיה: קווצבי כן הוא כדאמרינן בסוף ם מסכת כתובות וחזינן נמי: [] ומיהו כמו כן היה יכול לדקדק מקרש:

רבינו גרשום

כרוכות בעינן. כלומר סדק על סדק כשור דמיחזי כקרן בתוך קרן: חדוקות בעינן דאינן חלוקות: מופצלות בעינן. שנים ושלשה בקרן אחת: הדורות בעינן. עגולות: מפרי פי איש דהוא שריוה תשבע נפשו דקנה ואכל: והזהרו ברבינו אחא כוי. כלומר אע"פ דהלכתא כותיה דשמואל דשרי טביא דבי עילאי. צבי של אוחו יטר ששמו טילאי: אוזנו יעו ששמו עילאי: בין אונא לאונא. כלומר בין אוזן לאוזן: פרשא : מטיל אריא. לשוז פרשים : אני רוצה

כקרני חיה ולא טלפים כטלפי חיה וי"ל הכי כל שיש לו קרנים גרידא להסיר חלבה. והכי קאמר אלו סימני חיה לידע שחלבה מותר: כקרני חיה חלבו מותר או שיש לו טלפים כטלפי חיה כמו כן אין לספוקי בבהמה רבי דוסא אומר יש לה קרנים כקרני חיה חלבה מותר יש לה טלפים כטלפי חיה אכתי איכא לספוקי בבהמה דיש טלפי קימן מובהק הוא: קרש. חיה היא ולקמיה מפרש לה: כרוכום.

חיה דומות כטלפי בהמה והשתא מתני' דפ' בא סימן (נדה נא:) דכל שיש לו הרנים יש לו טלפים מלי אתי קיםר לר' יהושע בן חנניה בעינא דאיחזי לבי זהו אותו שאנו קורין אותו לאלהיכו א"ל לא מצית חזית ליה א"ל איברא אשטנבו"ק דקרניה שלו אינם מפוצלות

ככולי עלמא דרבנן מודו כל שיש לו קרנים יש לו פרסות סדוקות אך קשה על פירוש זה דכי פריך והרי עז שיש לו קרנים וטלפים מסתמא הוי ההוא טלפים שדמו כטלפי דחיה כמו טלפים דברייתא ולמה ליה למימר תרתי דאיכא בעז כיון דבחד סגי להתיר מלבה: והרי עו דחרוקות. פי׳ בקונטרס דסלקא יו דעתיה דהדר ביה מכרוכות ואוקי סימנא אחרוקות וכרוכות תו לא בעינו ותימה ולישני ליה דתרוייהו בעינן חרוקות וכרוכות ועוד בסמוך דבעינן חרוקות וכרוכות וחדורות אמאי לא סגי בכרוכות וחרוקות ומפרש הריב"ם דהאי והרי עז מעיזא כרכוז פריך דכרוכות וחרוקות חלבו אסור למאן דאסר לה בסמוך ואע"ג דלית הלכתא כוותיה פריך אליביה היכי מפרש לה לברייתא ומשני מפוללות בעינן ופריך והרי לבי כו׳ עד היכא דלא מיפללן בעינן כרוכות חרוקות וחדורות דבכרוכות וחרוקות לבד לא יו סגיא משום עיזא דכרכוז ובחדורות וכרוכות נמי לא סגי דשל שור נמי כרוכות ועגולות וחדורות גם חדין בראשיהן ובחדורות ובחרוקות נמי לא סגיא משום עז סתם הלכך בעינן כל תלתא והאי הוא דמבלע חירקייהו כלומר בענין אחר אין החריקה סימן והיינו ספיקא דעז דכרכוז לאו אמיבלע חירהייהו קאי אלא אחדורות יו דלמאן דאמר עז כרכוז חיה היא לא בעי כלל חדורות וקשה קלת דהוה ליה לפרש בהדיא והרי עו דכרכוו כיון דמעו כרכוז קא פריך וגם הלשון משמע שבא לפסוק הלכה היכא דלא מיפצלי וי"ל דיש שום מין עז דקרניה כרוכות וחרוקות ומההיא פריך ולא מעיזא כרכוז והשתח קחי שפיר ספיקח דעיוא כרכוז אמיבלע חירקייהו: והרי צבי שאין מפוצלות כו'. פירש בקונטרס לבי אין זה שאנו קורין לבי דהא ודאי מפוללות הן אלא

ור"ת אומר דזהו אותו שאנו קורין

לבי דהא חזינן שאין עורו מחזיק את בשרו ולבי כן הוא פו כדאמר

במסכת כתובות (דף קיב.) בסוף וחזינן נמי דבשעה שהוא ישן עינו

אחת פתוחה ואמרינן במדרש שיר השירים דומה דודי ללבי מה לבי

להתיר חלבה והכי קאמר אלו הז סימני חיה שחלבה מותר כל שיש לה קרנים ומלפים רבי דוסא אומר יש לה קרנים אי אתה צריך לחזור על מלפים יש לה מלפים צריך אתה לחזור על קרנים וקרש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת (6) מותר אן כללא הוא והרי עז דיש לו קרנים וטלפים וחלבו אסור כרוכות בעינן והרי שור דכרוכות וחלבו אסור החרוקות בעינן והרי עז דחרוקות וחלבו אסור מפוצלות בעינן והרי צבי דאין מפוצלות וחלבו מותר חדורות בעינן הלכך ״היכא דמיפצלא לא י דינא ולא דיינא היכא דלא מיפצלא בעינן כרוכות חדורות וחרוקות והוא דמיבלע חירקייהו והיינו ספיקא דעיזא יכרכוז ההיא עיזא כרכוז דהואי בי ריש גלותא דעקור מלא צנא דתרבא מינה רב אחאי אסר רב שמואל בריה דרבי אבהו אכל מיניה קר אנפשיה ימפרי פי איש תשבע במנו שלחו מתם הלכתא כוותיה דשמואל בריה דרבי אבהו והזהרו ברבינו אחאי שמאיר עיני גולה הוא: יוקרש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת מותר: אמר רב יהודה קרש מביא דבי עילאי מגרם אריא דבי עילאי אמר רב כהנא תשע אמהתא הוי בין אונא לאונא דאריא דבי עילאי אמר רב יוסף שיתסר אמהתא הוי משכיה דמביא דבי עילאי אמר ליה קיםר לר' יהושע בן חנניה אלהיכם כאריה מתיל דכתיב 2אריה שאג מי לא יירא מאי רבותיה פרשא קטיל אריא אמר ליה לאו כהאי אריא מתיל כאריא דבי עילאי מתיל אמר ליה בעינא דמיחזית ליה ניהלי אמר ליה אמר מצית חזית ליה אמר ליה איברא חזינא ליה בעא רחמי אתעקר ס מדוכתיה כי הוה מרחיק ארבע מאה פרסי ניהם חד קלא אפילו כל מעברתא ושורא דרומי נפל אדמרחק תלת מאה פרסי ניהם קלא אחרינא נתור ככי ושיני דגברי ואף הוא נפל מכורסייא לארעא א"ל במטותא מינך בעי רחמי עליה דלהדר לדוכתיה בעא רחמי עליה ואהדר ליה לאתריה אמר ליה

ל) [גי' הערוך ערך חדק ב' חדוקות], ל) [גר' הערוך הדורות וו"ל הדורות פי' שיש לה קרנים. לקמיה מפרש: טלפים. לפורני הפרסות: אי אחה לריך לחזור. שאפילו נחתכו רגליה כשרה וחלבה מותר שהקרנים עגולות כרוכות סדה על חרוקות דאינן חלוחותן, גילדי גילדי קליפה על קליפה כעין גר׳ הערוך כרביו פי׳ קרני השור: **חרוקות.** מלאות פגימות וחרילים קרניי"ר בלע"ז: שם מקום], ד) [גר' הערוך אברא וכתב המוסף שהוא מלשון ברין, ה) בס"ח: ולי, ו) [ל"ל זוב הגדין, 1) [גי' הרש"ל הדורות], והרי עו דחרוקות. דקמ״ד הדר ביה מכרוכות ואוקי סימנא אחרוקות

וכרוכות תו לח בעינן: מפוללות.

פורקייר"ם בלע"ז: והרי לבי דחין

מפוללות. לא ידענא מאי קאמר

דהא ודאי מפוללות הן ונראה בעיני

שמה שאנו קורין לבי לא היו הם קורין לבי אלא אותן הנקראים

שטיינבו״ה וקרנים שלהן אינן מפוצלין:

חדורות. עגולות שמעתי ולה כשל

עז שהן רחבות ולחי נרחה דכרוכות

היינו עגולות כדאמר בב"ק (דף נ:)

גבי שיחין ומערות ובבכורות (דף מ:)

נמי גבי ו) פיו דומה לשל חזיר והכי

גרסינן ב] חדורותי כעין קרני איל ולבי

שחדין למעלה: הלכך. כיון דחיכח

מפוללות ואיכא דלאו מפוללות: היכא

דמיפללה לה דינה ולה דיינה. כלומר

אין להרהר ולחזר אחר סימן אחר

שחין פיצול בקרני בהמה: והיכח דלחו

מפוללות. כגון לבי: בעינן חדורותח)

כרוכות וחרוקות. דניפוק מספיקה

דכולהו. חרוקות לאפוקי מספיקא דשור. חדורות לאפוקי מעו שהן רחבות.

כרוכות לאפוקי נמי מספיקא דעז. ואף

על גב דשל עו אינן חדורות יש עו

כרכוז ששמו עז וקרניו חדורות וחרוקות ומספקא לן אי מינא דעז

הוא: דמיבלע חירקייהו. חריליהן

תכופות וסמוכין ומובלעים זה בזה:

והיינו ספיקה דעיוה כרכוו. שקרניו

חדורות וחרוקות ומספקא לן כיון

דחדורות וחרוקות חיה הוא או דילמא

כיון דשמו עז מין בהמה הוא: דעקור

מנח לנח דתרבח מינה. לחחר שחיטה

הוליאוהו ממעיה: מפרי פי איש.

בשכר ששמעתי והבלתי שהוא מותר בטני שבע ממנו: והוהרו ברבינו

אחאי. לנהוג בו כבוד ולדון לפניו

כהלכה עד שיחזור בו ולא להתירה

בפניו מה שהוא אוסר שמאיר

עיני גולה הוא: קרש. דיי"ן בלע"ז:

דבי עילאי. שם יער: טגרים.

לא איתפרש לן היכא איירינן ביה:

חמשכיה. ארכו: אריה שאג מי לא

תורה אור השלם ו מפרי פי איש משרע ו הַּבְּוֹעת שְׂפָתְיוּ בִּטְנוֹ הְבוּאַת שְׂפָתְיוּ יִשְׂבָע: משלי יח כ 2. אַרְיֵה שְׁאָג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנְי אֱלֹהִים דִּבֶּר מִי לֹא יִנְּבָא: עמוס ג ח

ח) וגי׳ הרש"ל חדודות,

וכן לקמן], ט) צ"ל דעז. רש"ל, י) [ושם איתא דאבציל

זירתה], כ) ול"ל חמהתה

הגהות הב"ח

(h) גם' וקרש וכו' קרן אחת חלבו מותר כל"ל וכן :כממוך

→®(< הגהות מהר"ב רושרורו

א] גמ' אע"פ שאין לו אלא קרן אחת מותר וכללא הוא כל"ל: ב] רש"י ד"ה חדורות וכו' והכי גרסי' מדודות כעין וכו׳ כל״ל:

לעזי רש"י

קרניי"ר [קרינידי"ש]. פורקיידי"ש]. מפוצלות. שטיינבו"ק . [אישטיינבו"ק]. אקו,

> יירא. כך ה' אלקים דבר מי לא ייבא הרי שנמשל לו: פרשא קטיל אריא. אדם גבור הורג את הארי: דמחזית ניהליה. לאריא דבי עילאי: איברא. אמת אני רוצה לראותו ועל כרחך צריך אתה להראותו לי: אפילו כל מעברתא. הפילו כל הנשים המעוברות:

חזיוא

זה בשעה שהוא ישן עינו אחת פתוחה כך הקב"ה בשעת גלותן ולרתן של ישראל נותן עינו עליהם לשומרם וה"ג ר"ת מבוללות כלומר זקופות וראשיהם כפופות ושל לבי אינם כפופות כלל ומבוללות לשון כפיפה כדאמר בקדושין פרק האומר (דף סב:) מאי משמע דהאי אגם לישנא דבוללנא הוא דכתיב הלכוף כאגמון ראשו ואפילו גרסינן מפוללות אין לחוש דכמו מבוללות הוא כדאשכחן פרק בכל מערבין (שירובין כט:) "דאפליל זירתא דהוי כמו דאבליל ובמשניות יש בכמה מקומות הבקר במקום הפקר (פסה פ"ו משנה 6): לקרש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת חלבו מותר. וא"ת בפרק במה מדליקין (שבת דף כמ:) אמר תחש קרן אחת היה לו במלחו וטהור היה מדאמר רב יהודה דאמר שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו במלחו והיכי דייק מדרב יהודה שהיה תחש טהור והלא כל אותן שיש להן קרן אחת אינן שוין דהא איכא קרש שהוא איה ושור שהוא בהמה וי"ל דסמיך אמתניתין דבא סימן (נדה דף נא:) דכל שיש לו קרנים יש לו טלפים ומסתמא אפילו בקרן אחת איירי מדאשכחן שור שהקריב אדם הראשון שקרן אחת היתה במנחו וטהור ומיהו כמו כן היה מ לדקדק מקרש דהא חזינן שאין לו אלא קרן אחת והוא מעלה גרה ומפרים פרסה: הבי גרסינן שיתסר יי (הוי משכה אמהתא) דטביא דבי עילאי ולא גרסינן אריא דאפילו בין אונא לאונא אית ליה תשע אמהתא א"כ משכיה טפי משיתסר: ברצור כבי ושיני. מכאן משמע דככי לא הוי החניכיים שקורין יינליב"ש שאותן אין דרכן ליפול כדאשכחן בערבי פסחים (דף קיג.) א"ל רב לבריה לא תשתי סמא ולא תעקור ככי אלא ככי הם השינים האחרונים הטוחנים המאכל ושינים הם השינים שלפנים וכן (איוב יג) על מה אשא בשרי בשיני מתרגמינן אטול בסרי בככי. [וע"ע חוס' ע"ז כח. ד"ה ככין: